

Scopul soliei 1888: Pregătirea unui popor special

Vineri, 23 noiembrie 2007

Gili Cârstea

Mulți teologi și administratori adventiști susțin că solia 1888 nu a adus nimic nou în doctrina adventistă, și nu reprezintă nici măcar un adaos modest la teologia protestantă. A fost, spun ei, doar un accent asupra credinței, care începuse să fie estompată de o invazie a religiei faptelor. Iar acest “accent” a fost și este primit de biserică.

Se poate ca solia 1888 să nu aducă nimic nou într-o ogradă închisă, așa cum este teologia oricărei denominațiuni. Cred că Dumnezeu nici nu și-a propus așa ceva. Solia 1888 urmărea un scop cu mult mai înalt, care depășește nivelul de așteptare al multora din acest popor. Ascultați:

“Domnul a ridicat pe frații Jones și Waggoner să proclame o solie către lume, o solie pentru pregătirea unui popor care să stea în picioare în ziua lui Dumnezeu. Lumea suferă din lipsa luminii suplimentare asupra Scripturii – o proclamare suplimentară a principiilor purității, umilinței, credinței și neprihăririi lui Hristos. Aceasta este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede” (The EGW 1888 Materials, 1814).

Lumea are nevoie “de o proclamare suplimentară” a virtuților creștine ascunse în neprihănirea lui Hristos. Dar nu de o proclamare verbală, teoretică – de așa ceva lumea este sătulă, mai ales astăzi, când evlavia fără putere înflorește în toate bisericile creștine. Societatea este obosită de declarații lipsite de fond, de reclame publicitare frumos enunțate spre a vinde un produs.

Dumnezeu știe toate acestea, și de aceea a ales să ofere lumii o ultimă demonstrație practică a frumuseții neprihăririi lui Hristos, a puterii Sale mântuitoare, printr-un grup de oameni care vor onora principiile legii la fel ca Hristos, trăind în neprihănire ca și El pentru o scurtă perioadă de timp înainte de închiderea harului.

Pentru formarea unui asemenea popor, ni se spune prin vocea inspirației, Dumnezeu a trimis o solie prin frații Waggoner și Jones. Prin urmare, poporul care va sta în picioare în ziua lui Dumnezeu va fi rezultatul soliei trimise prin acești doi mesageri. Poporul acesta va apare atunci când solia trimisă în acest scop va fi primită și își va face efectul asupra lor. De aici concluzia simplă că solia nu a fost primită, și de aceea au trecut 120 de ani fără ca omenirea să poată vedea un popor care să stea în picioare în ziua lui Dumnezeu.

În acești 120 de ani, biserica nu a produs nimic eficient în această direcție, în ciuda miilor de planuri, strategii, proiecte, activități. Opozanților soliei li s-a dat ocazia să ofere bisericii, timp de un secol, învățătura și lucrarea pe care au dorit-o ei. Și? Unde este poporul care să stea în ziua lui Dumnezeu?

Dumnezeu ne-a spus acum un secol că așa se va întâmpla, dar nimeni n-a vrut să asculte:

„Sunt mulți care au auzit solia pentru acest timp, și au văzut rezultatele ei, dar de teamă ca unii să nu ia poziții extreme, și astfel să apară printre noi fanatismul, ei au permis imaginației lor să creeze multe obstacole, care să împiedice înaintarea lucrării, și au prezentat și altora aceste dificultăți prin discursuri lungi asupra pericolelor acceptării doctrinei. Ei au încercat să contracareze influența soliei adevărului.

„Să ne imaginăm că ei ar avea succes în eforturile lor. Care ar fi urmarea? Solia pentru trezirea unei biserici încropite ar înceta, iar mărturia care înalță neprihănirea lui Hristos ar fi adusă la tăcere. Să ne imaginăm că lucrarea ar fi dată în mâinile acestor opozanți și căutători de greșeli, și li s-ar permite să dea bisericii doctrina și lucrarea pe care ar dori-o ei. Ar prezenta ei ceva mai bun decât a trimis Domnul poporului Său prin agenții Săi aleși?... Au ei ceva de oferit care să înlocuiască adevărul prezentat cu fervoare și zel spre a pregăti calea pentru revenirea Domnului?” (The EGW 1888 Materials, 421,422).

Noi spunem astăzi un categoric NU!

Ei, opozații soliei, nu au prezentat ceva mai bun decât a trimis Domnul poporului Său prin agenții Săi aleși, deși lucrarea a fost dată în mâinile lor. De aceea nu există un popor care să stea în picioare în ziua lui Dumnezeu, iar calea pentru revenirea Domnului nu a fost pregătită.

Domnul continuă să clarifice urgențele lucrării Sale:

„Noi toți trebuie să recunoaștem că este timpul ca o influență înviorătoare, cerească, să fie adusă în comunitățile noastre.

„Solia lui Dumnezeu a fost prezentată poporului cu claritate și putere. Ea este chiar solia pe care Dumnezeu dorește să o dea bisericii Sale acum. Refuzul vostru de a o asculta, împotrivirea voastră, deși nu va opri această lucrare, va aduce o mare pierdere sufletelor voastre.

„Poporul lui Dumnezeu are nevoie, pentru situația de urgență care ne așteaptă, de fiecare rază de lumină pe care a dat-o Dumnezeu. Sunt mulți care țin predici, lamentându-se de stricăciunea vastă și deplorabilă care este acum în lume. Dar ei nu își fac partea de a reflecta lumina cerului în bezna morală a lumii. Este necesar ca puterea convertitoare a lui Dumnezeu să vină peste frații noștri pastori, căci mulți din poporul nostru sunt mult înaintea lor în lucrurile lui Dumnezeu” (idem, 425).

Au trecut 120 de ani de când făgăduința din Maleahi trebuia să prindă viață, dar noi o tot împingem în viitor:

„Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, îmi vor fi o comoară deosebită în ziua pe care o pregătesc Eu. Voi avea milă de ei, cum are milă un om de fiul său, care-i slujește. Și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu-l slujește” (Mal 3:17-18).